

ВПЛИВ ТІАЗОЛІДИНДІОНІВ НА ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ ТА ЗНИЖЕННЯ ЖИРУ ПЕЧІНКИ

Степанова О.В., Гопцій О.В.

Харківський національний медичний університет, Україна

Мета дослідження полягала в оцінці ефективності застосування піоглітазону в зниженні інсулінорезистентності (ІР), ступеня виразності стеатозу печінки.

Матеріали та методи. Обстежено 76 пацієнтів з ІР та артеріальною гіпертензією II ступеня, які приймали піоглітазон на протязі 24 тижнів. Активність ферментів печінки АлАт, АсАт та гама-глутаміламінотрансферази (ГГлт), глюкози натще визначали клінічним методом. Рівень імунореактивного інсуліну визначали ІФА. Неалкогольну жирову хворобу печінки (НАЖХП) визначали за даними ультразвукового дослідження. Корекція ІР та рівня ліпідів проводилась піоглітазоном 15 мг/добу з подальшим підвищенням дози до 30 мг/добу на протязі 24 тижнів.

Результати. Серед обстежених 76 пацієнтів з ІР більш як 50 % становили особи з жировою печінкою з різним ступенем виразності. Відзначено зниження рівня амінотрансфераз печінки: АсАт на 27,27 % ($p < 0,05$), АлАт на 41,2 % ($p < 0,001$), ГГлт – на 47,04 % ($p < 0,001$). Кількість осіб без НАЖХП збільшилась на 35 %. Піоглітазон знижував ступінь виразності жирової печінки (значна ступінь виразності до лікування виявлена у 9,7 % після у 2,3 %, помірна – у 27 % проти 13 %), на 16 % знижує рівень глюкози та на 30 % індекс НОМА-ІР. Не відзначено випадків гепатотоксичності препарату або підвищення рівня АсАт.

Висновки Піоглітазон покращує чутливість до інсуліну, знижує рівень ферментів печінки, ступінь виразності жирової печінки та індекс НОМА-ІР.